TEISINGUMO TEISMO (antroji kolegija) SPRENDIMAS

2023 m. gegužės 11 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Kelių transportas – Bendrosios profesinės vežimo kelių transportu veiklos sąlygų taisyklės – Reglamentas (EB) Nr. 1071/2009 – 6 ir 22 straipsniai – Nacionalinės teisės nuostatos, pagal kurias leidžiama perkelti baudžiamąją atsakomybę už sunkius pažeidimus, susijusius su vairuotojų vairavimo ir poilsio laiku – Neatsižvelgimas į už šiuos pažeidimus skirtas sankcijas vertinant kelių transporto įmonės nepriekaištingą reputaciją“

Byloje C-155/22

dėl *Landesverwaltungsgericht Niederösterreich* (Žemutinės Austrijos federalinės žemės administracinis teismas, Austrija) 2022 m. kovo 3 d. nutartimi, kurią Teisingumo Teismas gavo 2022 m. kovo 3 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

RE

prieš

Bezirkshauptmannschaft Lilienfeld,

dalyvaujant

Arbeitsinspektorat NÖ Wald- und Mostviertel,

TEISINGUMO TEISMAS (antroji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkė A. Prechal, teisėjai M. L. Arastey Sahún (pranešėja), F. Biltgen, N. Wahl ir J. Passer,

generalinis advokatas J. Richard de la Tour,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

– RE, atstovaujamo *Rechtsanwälte* A. Bajraktarevic ir D. Schärmer,

* Proceso kalba: vokiečių.

– Austrijos vyriausybės, atstovaujamos C. Leeb, A. Posch ir J. Schmoll,

– Europos Komisijos, atstovaujamos P. Messina ir G. Wilms,

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinio advokato nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

priima šį

Sprendimą

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 2009 m. spalio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1071/2009, nustatančio bendrąsias profesinės vežimo kelių transportu veiklos sąlygų taisykles ir panaikinančio Tarybos direktyvą 96/26/EB (OL L 300, 2009, p. 51), iš dalies pakeisto 2013 m. gegužės 13 d. Tarybos reglamentu (ES) Nr. 517/2013 (OL L 158, 2013, p. 1) (toliau – Reglamentas Nr. 1071/2009), 6 straipsnio 1 dalies ir 22 straipsnio išaiškinimo.

2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant RE ir *Bezirkshauptmannschaft Lilienfeld* (Lilienfeldo apskrities administracinė institucija, Austrija, toliau – administracinė institucija) ginčą dėl sprendimo, kuriuo ši institucija skyrė RE kelias sankcijas už Sąjungos teisės normų, susijusių, be kita ko, su vairuotojų vairavimo ir poilsio laiko reikalavimais, pažeidimus.

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisė

3 Reglamento Nr. 1071/2009 1, 2 ir 4 konstatuojamosiose dalyse nustatyta:

„(1) Norint užbaigti kelių transporto vidaus rinkos, kurioje būtų sudarytos sąžiningos konkurencijos sąlygos, sukūrimą, būtina vienodai taikyti bendrąsias taisykles dėl leidimo verstis profesine krovinių vežimo ir keleivių gabenimo kelių transportu veikla (toliau – profesinė vežimo kelių transportu veikla). Tokios bendrosios taisyklės padės pakelti kelių transporto vežėjų profesinės kompetencijos lygį, racionalizuoti rinką ir pagerinti teikiamų paslaugų kokybę kelių transporto vežėjų, jų klientų bei apskritai ekonomikos labui, kartu padidinant kelių eismo saugumą <…>

(2) 1996 m. balandžio 29 d. Tarybos direktyva 96/26/EB dėl leidimo verstis krovinių ir keleivių vežėjo kelių transportu verslu ir diplomų, pažymėjimų bei kitų oficialių profesinę kvalifikaciją patvirtinančių dokumentų tarpusavio pripažinimo, skirto palengvinti šiems vežėjams naudojimąsi įsisteigimo laisve nacionalinio ir tarptautinio vežimo srityje [OL L 124, 1996, p. 1] nustatytos minimalios sąlygos, kurių būtina laikytis siekiant verstis profesine vežimo kelių transportu veikla, ir kurios reglamentuoja šiam tikslui reikalingų dokumentų tarpusavio pripažinimą. Vis dėlto patirtis, poveikio vertinimas ir įvairūs tyrimai rodo, kad šią direktyvą valstybės narės taiko nevienodai. Tokie skirtumai turi keletą neigiamų pasekmių, visų pirma – iškreipta konkurencija ir rinkos skaidrumo stoka bei nevienodas

stebėsenos lygis, taip pat pavojus, kad įmonės, kuriose dirba žemo profesinės kvalifikacijos lygio darbuotojai, veiks aplaidžiai arba mažiau laikysis kelių eismo saugumo ir socialinių taisyklių, o tai gali pakenkti sektoriaus įvaizdžiui.

<…>

(4) Todėl norint užtikrinti vienodesnį ir veiksmingesnį galiojančių taisyklių dėl leidimo verstis profesine vežimo kelių transportu veikla taikymą, tikslinga tas taisykles modernizuoti. <…>“

4 Šio reglamento 1 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„Šis reglamentas reglamentuoja leidimą verstis profesine vežimo kelių transportu veikla ir tokios veiklos vykdymo sąlygas.“

5 Šio reglamento 2 straipsnio 5 punkte „transporto vadybininkas“ apibrėžiamas kaip „įmonėje dirbantis fizinis asmuo, arba individualios įmonės atveju jos savininkas arba, jeigu tai numatyta, kitas sutartimi tos įmonės paskirtas fizinis asmuo, faktiškai ir nepertraukiamai vadovaujantis tos įmonės transporto veiklai“.

6 Šio reglamento 3 straipsnio „Vertimosi profesine vežimo kelių transportu veikla reikalavimai“ 1 dalies b punkte numatyta, kad įmonės, kurios verčiasi profesine vežimo kelių transportu veikla, turi būti „nepriekaištingos reputacijos“.

7 Reglamento Nr. 1071/2009 6 straipsnyje „Sąlygos, susijusios su nepriekaištingos reputacijos reikalavimu“ nustatyta:

„1. Laikydamosi šio straipsnio 2 dalies valstybės narės nustato sąlygas, kurias turi įvykdyti įmonės ir transporto vadybininkai tam, kad įgyvendintų nepriekaištingos reputacijos reikalavimą, nustatytą 3 straipsnio 1 dalies b punkte.

Nustatydamos, ar įmonė atitinka tą reikalavimą, valstybės narės turi išnagrinėti įmonės, jos transporto vadybininkų ir bet kurių kitų atitinkamų asmenų, kuriuos gali nurodyti valstybė narė, veiksmus. Bet kurios šiame straipsnyje daromos nuorodos į teistumus, sankcijas ar pažeidimus apima pačios įmonės, jos transporto vadybininkų ir kitų atitinkamų asmenų, kuriuos gali nurodyti valstybė narė, teistumus, jiems taikytas sankcijas ar jų padarytus pažeidimus.

Pirmoje pastraipoje nurodytos sąlygos, kurias turi nustatyti valstybė narė, apima bent šiuos reikalavimus:

<…>

b) transporto vadybininkas arba transporto įmonė vienoje ar keliose valstybėse narėse nėra teisti už sunkius nusikaltimus arba jiems nebuvo taikoma sankcija už sunkų Bendrijos taisyklių pažeidimą, visų pirma susijusį su:
   i) vairuotojų vairavimo ir poilsio laiku, darbo laiku ir kontrolės prietaisų įrengimu bei naudojimu;

   <…>

2. 1 dalies trečios pastraipos b punkto taikymo tikslais:

a) Jeigu transporto vadybininkas ar transporto įmonė vienoje ar keliose valstybėse narėse buvo nuteisti už sunkų nusikaltimą arba jiems buvo taikoma sankcija už vieną iš sunkiausių Bendrijos taisyklių pažeidimą, nurodytą IV priede, įsisteigimo valstybės narės kompetentinga valdžios institucija tinkamai ir laiku iki galo atlieka administracinę procedūrą, prireikus įskaitant patikrinimą atitinkamos įmonės patalpose.

Per procedūrą nustatoma, ar nepriekaištingos reputacijos praradimas individualiu atveju, atsižvelgus į išimtines aplinkybes, būtų neproporcinga priemonė. Visos tokios išvados turi būti tinkamai pagrįstos ir pateisinamos.

Jeigu kompetentinga valdžios institucija padaro išvadą, kad nepriekaištingos reputacijos praradimas būtų neproporcinga priemonė, ji gali nuspręsti, kad nepriekaištinga reputacija nėra prarasta. Tokiu atveju priežastys įrašomos nacionaliniame registre. Tokių sprendimų skaičius nurodomas 26 straipsnio 1 dalyje nurodytoje ataskaitoje.

Jeigu kompetentinga valdžios institucija nepadaro išvados, kad nepriekaištingos reputacijos praradimas būtų neproporcingas, nepriekaištinga reputacija yra prarandama dėl nuteisimo arba sankcijos;

<…>“

8 Šio reglamento 12 straipsnio „Patikrinimai“ 1 dalyje nustatyta:

„Kompetentingos valdžios institucijos stebi, ar įmonės, kurioms buvo suteikti leidimai verstis profesine vežimo kelių transportu veikla, nuolatos atitinka 3 straipsnyje nustatytus reikalavimus. <…>“

9 Šio reglamento 13 straipsnio 3 dalyje nustatyta:

„Jeigu kompetentinga valdžios institucija nustato, kad įmonė nebeatitinka vieno ar kelių iš 3 straipsnyje nustatytų reikalavimų, ji per šio straipsnio 1 dalyje nurodytą terminą sustabdo arba panaikina leidimą verstis profesine vežimo kelių transportu veikla.“

10 Šio reglamento 22 straipsnyje numatyta:

„1. Valstybės narės nustato taisykles, reglamentuojančias už šio reglamento nuostatų pažeidimus taikomas sankcijas, ir imasi visų reikiamų priemonių, užtikrinančių jų įgyvendinimą. Numatytos nuobaudos privalo būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasančios. Valstybės narės iki 2011 m. gruodžio 4 d. praneša [Europos] Komisijai apie tas nuostatas bei nedelsdamos informuoja apie vėliau padarytus su jomis susijusius pakeitimus. Valstybės narės užtikrina, kad visos tokios priemonės būtų taikomos nediskriminuojant įmonės dėl nacionalinės priklausomybės ar įsisteigimo vietos.

2. 1 dalyje nurodytos sankcijos apima visų pirma leidimo verstis profesine vežimo kelių transportu veikla sustabdymą, šio leidimo panaikinimą ir pažeidimą padariusių transporto vadybininkų pripažinimą netinkamais eiti pareigas.“

11 Reglamento Nr. 1071/2009 IV priede pateiktas „[s]unkiausių pažeidimų pagal šio reglamento 6 straipsnio 2 dalies a punktą“ sąrašas.

Austrijos teisė

12 Pagal 1991 m. sausio 31 d. *Verwaltungsstrafgesetz* (Administracinių pažeidimų įstatymas) (*BGB1*. 52/1991) redakcijos, taikytinos pagrindinės bylos faktinėms aplinkybėms (toliau – *VStG*), 9 straipsnio 2 dalies paskutinį sakinį asmenys, įgalioti atstovauti bendrovei trečiųjų asmenų atžvilgiu, gali nurodyti kaip atsakingus darbuotojus vieną ar kelis asmenis, kurie nepriklauso asmenų, įgaliotų jai atstovauti trečiųjų asmenų atžvilgiu, grupei ir kuriems tenka atsakomybė laikytis administracinių taisyklių, susijusių su tam tikromis teritoriškai ar dalykiškai apibrėžtomis įmonės veiklos sritimis.

13 Pagal 1994 m. kovo 18 d. *Gewerbeordnung* (Amatininkų, prekybininkų ir gamybinio pobūdžio profesinės veiklos kodeksas) (*BGB1*. 194/1994) redakcijos, taikytinos pagrindinės bylos faktinėms aplinkybėms, 91 straipsnio 2 dalį iš juridinio asmens, užsiimančio pramonine ar amatų veikla, gali būti atimtas leidimas verstis profesine veikla tik tuo atveju, jei atėmimo motyvai susiję su fiziniu asmeniu, turinčiu didelę įtaką verslo vykdymui, ir jei profesinę veiklą vykdantis subjektas neatleido šio fizinio asmens per administracijos nustatytą terminą.

14 Pagal 1995 m. rugpjūčio 31 d. *Güterbeförderungsgesetz* (Krovinių vežimo keliais įstatymas) (*BGB1*. 593/1995) redakcijos, taikytinos pagrindinės bylos faktinėms aplinkybėms, 5 straipsnio 2 dalį, išskyrus Reglamento Nr. 1071/2009 6 straipsnio 1 dalyje numatytus atvejus, transporto įmonė nelaikoma turinti nepriekaištingą reputaciją, be kita ko, tada, kai pareiškėjas, leidimo užsiimti profesine veikla turėtojas arba transporto vadybininkas buvo įsiteisėjusiu sprendimu nuteisti ilgesne nei trijų mėnesių laisvės atėmimo bausme ar 180 dienų bauda (vok. *Tageszatz*) arba padarė sunkius galiojančių teisės aktų pažeidimus, susijusius su atitinkamo profesinio sektoriaus atlyginimo ir darbo sąlygomis ar krovinių vežimu, visų pirma vairuotojų vairavimo ir poilsio laiku.

Pagrindinė byla ir prejudicinis klausimas

15 Kelių transporto įmonė *H. Z. GmbH*, vykdanti veiklą tarptautinio krovinių vežimo srityje, nurodė RE kaip atsakingą darbuotoją pagal *VStG* 9 straipsnio 2 dalies paskutinį sakinį. Eidamas šias pareigas RE prisiėmė atsakomybę už *Arbeitszeitgesetz* (Darbo laiko įstatymas, toliau – AZG) nuostatų laikymąsi.

16 2019 m. sausio 11 d. sprendimu (toliau – ginčijamas sprendimas) administracinė institucija skyrė RE, kaip H. Z. atsakingam darbuotojui, kelias baudas, motyvuodama tuo, kad buvo pažeistos AZG nuostatos, siejamos su, pirma, 2006 m. kovo 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 561/2006 dėl tam tikrų su kelių transportu susijusių socialinių teisės aktų suderinimo ir iš dalies keičiančiu Tarybos reglamentus (EEB) Nr. 3821/85 ir (EB) Nr. 2135/98 bei panaikinantis Reglamentą (EEB) Nr. 3820/85 (OL L 102, 2006, p. 1), iš dalies pakeistu 2014 m. vasario 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 165/2014 (OL L 60, 2014, p. 1), ir, antra, su tam tikromis Reglamento Nr. 165/2014 nuostatomis.

17 Konkrečiai kalbant, RE neplanavo S. R., vieno iš H. Z. įdarbintų vairuotojų, darbo laiko taip, kad jis galėtų laikytis Reglamente Nr. 561/2006, iš dalies pakeistame Reglamentu Nr. 165/2014, nustatytų kasdienio vairavimo valandų, taip pat neužtikrino, kad S. R. laikytųsi Reglamente Nr. 165/2014 numatytų pareigų dėl tachografo naudojimo, visų pirma kiek tai susiję su pareiga įrašyti tam tikrą informaciją į vairuotojo kortelę naudojantis rankinio įvedimo funkcija, o pagal 2006 m. kovo 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2006/22/EB dėl būtiniausių sąlygų Tarybos

reglamentams (EEB) Nr. 3820/85 ir (EEB) Nr. 3821/85 dėl su kelių transporto veikla susijusių socialinių teisės aktų įgyvendinti ir panaikinančios Direktyvą 88/599/EEB (OL L 102, 2006, p. 35) III priedą tai yra labai sunkus pažeidimas.

18 Klostantis inkriminuojamoms faktinėms aplinkybėms H. Z. turėjo tarptautinio prekių vežimo licenciją. Jos vadovas, kaip jis suprantamas pagal komercinę teisę, tuo pačiu metu buvo ir transporto vadybininkas. Savo ruožtu RE nebuvo nei transporto vadybininkas, nei asmuo, įgaliotas atstovauti H. Z. trečiųjų asmenų atžvilgiu. RE taip pat neturėjo didelės įtakos H.Z valdymui.

19 Be to, tuo metu, kai buvo pradėta administracinė baudžiamojo pobūdžio procedūra, kuriai pasibaigus priimtas ginčijamas sprendimas, RE teistumo registre buvo 113 įsiteisėjusių apkaltinamųjų nuosprendžių, iš kurių bent 65 buvo susiję su Sąjungos teisės pažeidimais, padarytais dirbant kelių transporto įmonėje H. Z. Šios bendrovės – kelių transporto įmonės – nepriekaištinga reputacija niekada nebuvo nagrinėjama atsižvelgiant į šiuos pažeidimus.

20 2020 m. gegužės 29 d. sprendimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas *Landesverwaltungsgericht Niederösterreich* (Žemutinės Austrijos federalinės žemės administracinis teismas, Austrija) panaikino ginčijamą sprendimą, nes jam kilo abejonių dėl *VStG* 9 straipsnio 2 dalies paskutinio sakinio suderinamumo su Reglamentu Nr. 1071/2009. Tas teismas nusprendė, kad jo nagrinėjamos nacionalinės teisės nuostatos negali būti RE skirtų sankcijų teisinis pagrindas, nes per administracinę procedūrą, per kurią priimtos šios sankcijos, nebuvo galima patikrinti H. Z. reputacijos, taigi, ir galimai skirti jai sankciją. Jo nuomone, skyrus sankciją RE, joks kitas asmuo negali būti baudžiamas už tą pačią veiką.

21 Konkrečiai kalbant, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas visų pirma pažymėjo, kad pagal Reglamento Nr. 1071/2009 22 straipsnį valstybės narės turi imtis visų priemonių, būtinų užtikrinti, kad sankcijos, numatytos už šio reglamento pažeidimus, tarp kurių yra šio reglamento 6 straipsnyje numatytas leidimo verstis profesine vežimo kelių transportu veikla panaikinimas praradus nepriekaištingą reputaciją, būtų veiksmingos, proporcingos ir atgrasančios. Sankcijos už sunkų Sąjungos teisės normų, susijusių su vairuotojų vairavimo ir poilsio laiku, pažeidimą egzistavimas yra vienas iš veiksnių, leidžiančių konstatuoti nepriekaištingos reputacijos praradimą. Darytina išvada, kad nagrinėjama administracinė baudžiamojo pobūdžio procedūra yra „priemonė“, kaip ji suprantama pagal Reglamento Nr. 1071/2009 22 straipsnį.

22 Be to, tas teismas nurodė, kad *VStG* 9 straipsnio 2 dalies paskutiniame sakinyje minimas atsakingas darbuotojas nėra „asmuo, kurį gali nurodyti valstybė narė“, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 1071/2009 6 straipsnio 1 dalies antrą pastraipą. Reikšmingose nacionalinės teisės nuostatose, susijusiose su tokio asmens nurodymu, t. y. Prekių vežimo kelių transportu įstatymo redakcijos, taikytinos pagrindinės bylos faktinėms aplinkybėms, 5 straipsnio 2 dalyje ir Amatininkų, prekybininkų ir gamybinio pobūdžio profesinės veiklos kodekso redakcijos, taikytinos pagrindinės bylos faktinėms aplinkybėms, 91 straipsnio 2 dalyje, kalbama atitinkamai apie leidimo verstis profesine veikla turėtojus ir asmenis, turinčius didelę įtaką verslo vykdymui, t. y. ribotos atsakomybės bendrovės, kaip H. Z., vadovą, kaip jis suprantamas pagal komercinę teisę, arba pagrindinį bendrovės akcininką. Taigi, pagal šias nacionalinės teisės nuostatas *VStG* 9 straipsnio 2 dalies paskutiniame sakinyje minimiems atsakingiems darbuotojams už labai sunkius Sąjungos teisės nuostatų, susijusių su vairuotojų vairavimo ir poilsio laiku, pažeidimus, kuriais, pavyzdžiui, kaltinamas RE, skiriamos sankcijos negali pakenkti kelių transporto įmonės nepriekaištingai reputacijai, todėl į jas neatsižvelgiama vertinant įmonės reputaciją ir jos negali būti reputacijos tikrinimo pagrindas.

23 Galiausiai prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas nusprendė, kad taikant nacionalinę teisę gaunamas rezultatas prieštarauja Reglamento Nr. 1071/2009 6 straipsnio 1 dalimi siekiamam tikslui ir neleidžia užtikrinti, priešingai, nei reikalaujama pagal šio reglamento 22 straipsnį, su baudžiamuoju procesu susijusių nacionalinės teisės nuostatų dėl transporto įmonės nepriekaištingos reputacijos tikrinimo atgrasomojo poveikio.

24 Tas teismas iš esmės nusprendė, kad jo nagrinėjamoje byloje vienintelė galimybė užtikrinti administracinės baudžiamojo pobūdžio procedūros atitiktį Sąjungos teisei buvo neskirti RE sankcijos, kuri neleido pasiekti šio tikslo, ir dėl to netaikyti *VStG* 9 straipsnio 2 dalies.

25 2021 m. liepos 21 d. sprendimu *Verwaltungsgerichtshof* (Aukščiausiasis administracinis teismas, Austrija) panaikino *Landesverwaltungsgericht Niederösterreich* (Žemutinės Austrijos federalinės žemės administracinis teismas) sprendimą, nes, jo nuomone, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas neturi tikrinti, ar sankcija buvo skirta RE taip, kad pagal Reglamento Nr. 1071/2009 nuostatas būtų galima atlikti privalomą nepriekaištingos reputacijos patikrinimą.

26 *Verwaltungsgerichtshof* (Aukščiausiasis administracinis teismas) pirmiausia nusprendė, kad iš Reglamento Nr. 1071/2009 neišplaukia prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo vertinimas, kad Sąjungos teisės nuostatų, susijusių su vairuotojų vairavimo ir poilsio laiku, pažeidimų atveju tik vadovas, kaip jis suprantamas pagal komercinę teisę, o ne pagal *VStG* 9 straipsnio 2 dalį nurodytas atsakingas darbuotojas, gali būti pripažintas atsakingu pagal baudžiamąją teisę. *Verwaltungsgerichtshof* (Aukščiausiasis administracinis teismas) nuomone, šių pažeidimų atveju reikia remtis darbdavio arba atsakingo darbuotojo baudžiamosios atsakomybės principu.

27 Be to, tas teismas nusprendė, kad *Landesverwaltungsgericht Niederösterreich* (Žemutinės Austrijos federalinės žemės administracinis teismas) nuomonė, kad vien atsakingo darbuotojo nubaudimas neleidžia panaikinti atitinkamos kelių transporto įmonės leidimo verstis profesine vežimo kelių transportu veikla, o tai yra veiksminga sankcija, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 1071/2009 22 straipsnį, neturi reikšmės šioje byloje nagrinėjamai procedūrai, nes ji nėra susijusi su tokiu panaikinimu.

28 Galiausiai *Verwaltungsgerichtshof* (Aukščiausiasis administracinis teismas) pridūrė, kad Reglamento Nr. 1071/2009 6 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje ne tik neatmetama galimybė, bet, priešingai, daroma prielaida, kad per tokią panaikinimo procedūrą taip pat reikia atsižvelgti į sankcijas, skirtas atsakingiems darbuotojams kaip „asmenims, kuriuos gali nurodyti valstybė narė“ šiuo atveju pagal *VStG* 9 straipsnį.

29 *Verwaltungsgerichtshof* (Aukščiausiasis administracinis teismas) panaikinus 2020 m. gegužės 29 d. prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo sprendimą, šiam teismui, kuriam byla buvo grąžinta, sprendžiančiam dėl administracinės baudžiamojo pobūdžio procedūros, kyla tos pačios tame sprendime išreikštos abejonės dėl *VStG* 9 straipsnio 2 dalies paskutinio sakinio suderinamumo su Reglamentu Nr. 1071/2009.

30 Tokiomis aplinkybėmis *Landesverwaltungsgericht Niederösterreich* (Žemutinės Austrijos federalinės žemės administracinis teismas) nutarė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šį prejudicinį klausimą:

„Ar Sąjungos teisė aiškintina taip, kad jai neprieštarauja nacionalinės teisės nuostata, pagal kurią už transporto įmonės nusikalstamą veiką atsakingi asmenys abipusiu susitarimu gali perduoti fiziniam asmeniui savo atsakomybę už labai sunkius Bendrijos teisės nuostatų dėl vairuotojų vairavimo ir poilsio laiko pažeidimus, jei dėl tokio perdavimo netaikomas nepriekaištingos reputacijos pagal Reglamentą (EB) Nr. 1071/2009 patikrinimas, kuris nacionalinės teisės nuostatose numatytas tik tuo atveju, kai yra nubaudžiami atsakomybę perduodantys už nusikalstamą veiką atsakingi asmenys?“

Dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą priimtinumo

31 Visos Teisingumo Teismui rašytines pastabas pateikusios suinteresuotosios šalys ginčija prašymo priimti prejudicinį sprendimą priimtinumą.

32 Visų pirma visi šie suinteresuotieji asmenys teigia, kad pagrindinėje byloje nagrinėjama administracinė baudžiamojo pobūdžio procedūra nėra Reglamento Nr. 1071/2009 6 straipsnio 2 dalies a punkte numatyta procedūra, nes jos tikslas yra ne patikrinti, ar H. Z. reputacija nepriekaištinga, o nustatyti, ar sprendimas skirti RE baudas už AZG pažeidimus yra teisėtas. Teigiama, kad prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo prašomas Reglamento Nr. 1071/2009 išaiškinimas neturi jokio ryšio su pagrindinės bylos aplinkybėmis ar dalyku arba yra susijęs su hipotetine problema.

33 Pasak RE, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo klausimo hipotetinį pobūdį taip pat lemia tai, kad pažeidimai, kuriais ji kaltinama, nepatenka į Reglamento Nr. 1071/2009 6 straipsnio 2 dalies a punkte nurodytų sunkiausių pažeidimų sąrašą, pateiktą Reglamento Nr. 1071/2009 IV priede, vadinasi, yra aiškiai netenkinama sąlyga, kai nacionalinės valdžios institucijos gali pradėti procedūrą, leidžiančią patikrinti, ar nepriekaištingos reputacijos praradimas yra šioje nuostatoje numatyta neproporcinga priemonė.

34 Be to, Austrijos vyriausybė ginčija prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo pateiktą nacionalinės teisės aiškinimą, jog *VStG* 9 straipsnio 2 dalies paskutiniame sakinyje minimi atsakingi darbuotojai nepriklauso asmenų, kurių elgesys gali pakenkti įmonės nepriekaištingai reputacijai, kategorijai. Toks aiškinimas, kuriuo grindžiamas prejudicinis klausimas, prieštarauja *Verwaltungsgerichtshof* (Aukščiausiasis administracinis teismas) jurisprudencijai, iš kurios matyti, kad tokie atsakingi darbuotojai yra „asmenys, kuriuos gali nurodyti valstybė narė“, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 1071/2009 6 straipsnio 1 dalies antrą pastraipą, todėl jis klaidingas.

35 Galiausiai Komisija teigia, kad prašymas priimti prejudicinį sprendimą yra dviprasmiškas ir kad nesilaikyta Teisingumo Teismo procedūros reglamento 94 straipsnyje nustatytų reikalavimų dėl tokio prašymo turinio.

36 Pirmiausia reikia priminti, kad pagal suformuotą jurisprudenciją, Teisingumo Teismui ir nacionaliniams teismams bendradarbiaujant, kaip numatyta SESV 267 straipsnyje, tik bylą nagrinėjantis nacionalinis teismas, atsakingas už sprendimo priėmimą, atsižvelgdamas į bylos aplinkybes turi įvertinti, ar jo sprendimui priimti būtinas prejudicinis sprendimas, ir Teisingumo

Teismui pateikiamų klausimų svarbą. Todėl, jeigu pateikti klausimai susiję su Sąjungos teisės išaiškinimu, Teisingumo Teismas iš principo privalo dėl jų priimti sprendimą (2023 m. sausio 31 d. Sprendimo *Puig Gordi ir kt.*, C-158/21, EU:C:2023:57, 50 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

37 Tokiems klausimams taikoma svarbos prezumpcija. Teisingumo Teismas gali atsisakyti priimti sprendimą dėl jų tik tuomet, jeigu, be kita ko, neįvykdyti Procedūros reglamento 94 straipsnyje nustatyti reikalavimai dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą turinio ar kai akivaizdu, kad nacionalinio teismo prašomas Europos Sąjungos teisės normos išaiškinimas arba jos galiojimo įvertinimas visiškai nesusiję su pagrindinės bylos aplinkybėmis ar dalyku arba problema yra hipotetinė (2022 m. rugsėjo 22 d. Sprendimo *Vicente (Advokato honoraro sumokėjimo nurodymas)*, C-335/21, EU:C:2022:720, 46 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

38 Pirma, reikia konstatuoti, kad prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas pakankamai aiškiai ir tiksliai nurodė pagrindinės bylos faktines ir teisines aplinkybes, primintas šio sprendimo 15–29 punktuose, kuriomis grindžiamas Teisingumo Teismui pateiktas klausimas, priežastis, paskatinusias jį prašyti išaiškinti Reglamentą Nr. 1071/2009, be kita ko, kaip matyti iš nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą, šio reglamento 22 straipsnį, siejamą su jo 6 straipsniu, ir ryšį tarp šių Sąjungos teisės nuostatų ir *VStG* 9 straipsnio 2 dalies paskutinio sakinio, kuris taikytinas pagrindinėje byloje.

39 Vadinasi, prašymas priimti prejudicinį sprendimą atitinka Procedūros reglamento 94 straipsnyje numatytus reikalavimus.

40 Antra, dėl teiginio, kad prejudicinis klausimas yra hipotetinis ir nėra ryšio tarp prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo prašomo Reglamento Nr. 1071/2009 6 ir 22 straipsnių išaiškinimo ir pagrindinės bylos aplinkybių ar dalyko, reikia pažymėti, pirma, kad pagal šio reglamento 22 straipsnio 1 dalį valstybės narės įpareigojamos imtis būtinų priemonių užtikrinti, kad sankcijos už šio reglamento nuostatų pažeidimus būtų veiksmingos, proporcingos ir atgrasančios.

41 Kaip matyti iš Reglamento Nr. 1071/2009 1 straipsnio 1 dalies, siejamos su jo 3 straipsnio 1 dalimi, leidimui įmonei verstis profesine vežimo kelių transportu veikla ir vertimuisi ja taikomi keli reikalavimai, tarp kurių yra įmonės nepriekaištinga reputacija. Darytina išvada, kad vertimasis šia profesine veikla, kai įmonė neatitinka šio reikalavimo, yra Reglamento Nr. 1071/2009 pažeidimas, už kurį valstybės narės turi taikyti sankcijas pagal šio reglamento 22 straipsnį.

42 Be to, kaip matyti iš Reglamento Nr. 1071/2009 6 straipsnio 1 dalies, tarp veiksnių, kurie gali turėti įtakos įmonės nepriekaištingai reputacijai ir tam tikrais atvejais lemti jos praradimą, yra Reglamento Nr. 1071/2009 6 straipsnio 1 dalies trečios pastraipos b punkte nurodyti teistumai už sunkius nusikaltimus ir sankcijos už sunkų Sąjungos teisės nuostatų pažeidimą.

43 Vadinasi, siekdamos užtikrinti, kad sankcijos už transporto įmonės nepriekaištingos reputacijos praradimą, kurį galėtų lemti tai, kad ji nesilaiko Sąjungos teisės nuostatų, būtų veiksmingos, proporcingos ir atgrasančios, ir laikytis joms pagal Reglamento Nr. 1071/2009 6 straipsnio 1 dalį ir 22 straipsnį tenkančių pareigų, valstybės narės turi, be kita ko, garantuoti, kad už toje įmonėje padarytus sunkius Sąjungos teisės nuostatų pažeidimus bus persekiojama ir baudžiama, ir šiuo tikslu priimti būtinas nuostatas, kaip antai susijusias, be kita ko, su baudžiamąja atsakomybe už šiuos pažeidimus.

44 Pagrindinėje byloje taikomas *VStG* 9 straipsnio 2 dalies paskutinis sakinys yra viena iš tokių nuostatų, nes, kaip matyti iš nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą, viena vertus, pagal šį straipsnį kelių transporto įmonei leidžiama nurodyti darbuotoją, atsakingą už Sąjungos teisės nuostatų, susijusių su šios įmonės įdarbintų vairuotojų vairavimo ir poilsio laiku, laikymąsi, ir, kita vertus, toks nurodymas reiškia baudžiamosios atsakomybės už šioje bendrovėje padarytus šių teisės nuostatų pažeidimus perkėlimą tokiam nurodytam darbuotojui.

45 Antra, kaip taip pat matyti iš nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą, nacionalinis teismas nagrinėja ieškinį dėl ginčijamo sprendimo teisėtumo ir, to teismo teigimu, pagal nacionalinę teisę jis turi patikrinti visą šį sprendimą ir visų pirma nuspręsti dėl pareiškėjai pagrindinėje byloje inkriminuojamo elgesio baudžiamumo. Tačiau ginčijamo sprendimo teisėtumas priklauso, be kita ko, nuo to, ar šioje byloje *VStG* 9 straipsnio 2 dalies paskutinio sakinio taikymas atitinka Reglamento Nr. 1071/2009 22 straipsnį, siejamą su jo 6 straipsniu. Taikant *VStG* 9 straipsnio 2 dalies paskutinį sakinį pagrindinėje byloje už nagrinėjamus pažeidimus gali kilti tik pareiškėjos baudžiamoji atsakomybė, ir pagal nacionalinę teisę draudžiama atsižvelgti į šio asmens elgesį siekiant nustatyti, ar aptariama bendrovė atitinka nepriekaištingos reputacijos reikalavimą.

46 Taigi, jeigu šiuo atveju būtų taikomas *VStG* 9 straipsnio 2 dalies paskutinis sakinys ir būtų nuspręsta, kad kyla pareiškėjos pagrindinėje byloje baudžiamoji atsakomybė, tai galėtų turėti įtakos galimybei atsižvelgti į atitinkamus pažeidimus siekiant patikrinti šios bendrovės reputaciją, apie kurią kalbama, be kita ko, Reglamento Nr. 1071/2009 6 straipsnio 2 dalyje, ir skirti, šio reglamento 22 straipsnyje minimas galimas sankcijas už nepriekaištingos reputacijos neturėjimą.

47 Taigi, nėra akivaizdu, kad prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo prašomas Sąjungos teisės išaiškinimas visiškai nesusijęs su pagrindinės bylos aplinkybėmis ar dalyku ar kad jo klausimas yra hipotetinis.

48 Šiuo atveju neturi reikšmės RE nurodyta aplinkybė, kad veikos, kurių padarymu ji kaltinama pagrindinėje byloje, nenurodytos Reglamento Nr. 1071/2009 IV priede pateiktame pažeidimų sąraše, nes, kaip matyti iš šio sprendimo 40–46 punktų, ryšys tarp Reglamento Nr. 1071/2009 22 bei 6 straipsnių ir pagrindinėje byloje taikomo *VStG* 9 straipsnio 2 dalies paskutinio sakinio nepriklauso nuo to, ar pagrindinėje byloje nagrinėjami pažeidimai patenka į tą sąrašą.

49 Trečia, reikia priminti, kad, atsižvelgiant į Sąjungos teismų ir nacionalinių teismų kompetencijos pasidalijimą, atsakydamas į prejudicinius klausimus Teisingumo Teismas turi atsižvelgti į faktines ir teisines aplinkybes, kuriomis suformuluoti prejudiciniai klausimai, kaip jos apibrėžtos sprendime dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą (2020 m. balandžio 2 d. Sprendimo *Coty Germany*, C-567/18, EU:C:2020:267, 21 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija). Konkrečiai kalbant, Teisingumo Teismas neturi vertinti nacionalinės teisės nuostatų aiškinimo arba spręsti, ar nacionalinio teismo pateiktas jų išaiškinimas yra teisingas (2013 m. rugsėjo 26 d. Sprendimo *Texdata Software*, C-418/11, EU:C:2013:588, 28 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

50 Darytina išvada, kad Teisingumo Teismas turi laikytis prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo pateikto nacionalinės teisės aiškinimo, kiek tai susiję su tuo, kad Reglamento Nr. 1071/2009 6 straipsnio 1 dalies antros pastraipos taikymo tikslais neatsižvelgiama į pažeidimus, už kuriuos nurodyti darbuotojai laikomi atsakingais pagal *VStG* 9 straipsnio 2 dalies paskutinį sakinį, kuriuo grindžiamas šio teismo pateiktas klausimas.

51 Vadinasi, Austrijos vyriausybės teiginys, kad toks aiškinimas yra klaidingas, neturi įtakos šio klausimo priimtinumui.

52 Iš to išplaukia, kad prašymas priimti prejudicinį sprendimą yra priimtinas.

Dėl prejudicinio klausimo

53 Savo klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar Reglamento Nr. 1071/2009 22 straipsnis, siejamas su šio reglamento 6 straipsnio 1 dalimi, turi būti aiškinamas taip, kad pagal jį draudžiamos nacionalinės teisės nuostatos, pagal kurias asmuo, kuriam kyla baudžiamoji atsakomybė už kelių transporto įmonėje padarytus pažeidimus ir į kurio elgesį atsižvelgiama vertinant šios įmonės nepriekaištingą reputaciją, gali nurodyti darbuotoją, atsakingą už Sąjungos teisės nuostatų dėl vairuotojų vairavimo ir poilsio laiko laikymąsi, ir taip perkelti jam baudžiamąją atsakomybę už šių Sąjungos teisės nuostatų pažeidimus, kai pagal nacionalinę teisę vertinant, ar transporto įmonė atitinka nepriekaištingos reputacijos reikalavimą, neleidžiama atsižvelgti į tokiam darbuotojui inkriminuotus pažeidimus.

54 Pirma, reikia pažymėti, kad, kaip matyti iš Reglamento Nr. 1071/2009 1, 2 ir 4 konstatuojamųjų dalių, juo siekiama modernizuoti taisykles dėl leidimo verstis profesine vežimo kelių transportu veikla, kad būtų užtikrintas vienodesnis ir veiksmingesnis šių taisyklių taikymas valstybėse narėse, kad būtų galima pakelti kelių transporto vežėjų profesinės kompetencijos lygį, racionalizuoti rinką ir pagerinti teikiamų paslaugų kokybę kelių transporto vežėjų, jų klientų bei apskritai ekonomikos labui, kartu padidinant kelių eismo saugumą.

55 Vienas iš Reglamento Nr. 1071/2009 3 straipsnyje nustatytų profesinės vežimo kelių transportu veiklos reikalavimų yra nepriekaištingos reputacijos reikalavimas, kurio sąlygos patikslintos šio reglamento 6 straipsnyje.

56 Iš Reglamento Nr. 1071/2009 6 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos, viena vertus, matyti, kad valstybės narės turi nustatyti sąlygas, kurias turi atitikti įmonės tam, kad įgyvendintų nepriekaištingos reputacijos reikalavimą. Vis dėlto Sąjungos teisės aktų leidėjas šio reglamento 6 straipsnio 1 dalies trečioje pastraipoje nustatė minimalias sąlygas, kurias turi apimti šis reikalavimas, tarp kurių šios nuostatos b punkte nurodyta tai, kad transporto vadybininkas arba transporto įmonė neturi būti teisti už sunkius nusikaltimus arba jiems neturi būti taikyta sankcija už šiame punkte nurodytą sunkų Sąjungos teisės nuostatų, susijusių, pavyzdžiui, su vairuotojų vairavimo ir poilsio laiku, pažeidimą.

57 Kita vertus, pagal Reglamento Nr. 1071/2009 6 straipsnio 1 dalies antrą pastraipą nustatydamos, ar įmonė atitinka nepriekaištingos reputacijos reikalavimą, valstybės narės turi išnagrinėti įmonės, jos transporto vadybininkų ir bet kurių kitų atitinkamų asmenų, kuriuos gali nurodyti valstybės narės, veiksmus. Šioje nuostatoje taip pat pažymėta, kad bet kurios šiame 6 straipsnyje daromos nuorodos į teistumus, sankcijas ar pažeidimus apima pačios įmonės, jos transporto vadybininkų ir kitų atitinkamų asmenų, kuriuos gali nurodyti valstybė narė, teistumus, jiems taikytas sankcijas ar jų padarytus pažeidimus.

58 Darytina išvada, kad tai, jog kelių transporto įmonė, vykdydama transporto veiklą, laikosi Reglamento Nr. 1071/2009 6 straipsnio 1 dalies trečios pastraipos b punkte nurodytų taisyklių, yra viena iš sąlygų, kurią ji turi atitikti, kad įgyvendintų nepriekaištingos reputacijos reikalavimą.

59 Taigi šiuo reikalavimu siekiama išvengti situacijos, kai aplaidžios kelių transporto įmonės, kiek tai susiję, be kita ko, su kelių eismo saugumo taisyklėmis ir socialinėmis taisyklėmis, veiktų vidaus rinkoje, nepaisydamos Reglamentu Nr. 1071/2009 siekiamo tikslo, nurodyto šio sprendimo 54 punkte.

60 Be to, kelių transporto įmonės nepriekaištinga reputacija priklauso nuo to, ar transporto vadybininkai nėra teisti už sunkius nusikaltimus arba ar jiems nebuvo taikyta sankcija už sunkų Sąjungos teisės nuostatų, nurodytų Reglamento Nr. 1071/2009 6 straipsnio 1 dalies trečios pastraipos b punkte, pažeidimą.

61 Ši sąlyga atitinka ir nepriekaištingos reputacijos reikalavimu, ir šiuo reglamentu siekiamą tikslą, nes šiuo reikalavimu, be kita ko, norima užkirsti kelią tam, kad šių įmonių veiklą, ypač veiklos sritis, kurioms taikomos šios Sąjungos teisės nuostatos, valdytų asmenys, kurie yra teisti už sunkius nusikaltimus arba kuriems taikytos tokios sankcijos, siekiant sumažinti riziką, kad aplaidžios transporto įmonės, kaip nurodyta šio sprendimo 59 punkte, užsiims šia profesija.

62 Galiausiai kelių transporto įmonės nepriekaištinga reputacija taip pat priklauso nuo to, ar kiti asmenys, kuriuos valstybės narės gali nurodyti, nėra teisti už sunkius nusikaltimus arba jiems nebuvo taikyta sankcija už sunkius Sąjungos teisės nuostatų, nurodytų Reglamento Nr. 1071/2009 6 straipsnio 1 dalies trečios pastraipos b punkte, pažeidimus.

63 Reglamento Nr. 1071/2009 6 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje esanti sąvoka „atitinkami asmenys“, kuriuos gali nurodyti valstybė narė, nėra apibrėžta nei šiame reglamente, nei netiesiogiai darant nuorodą į valstybių narių nacionalinę teisę. Taigi, ši sąvoka laikytina autonomiška Sąjungos teisės sąvoka, kuri visoje Sąjungos teritorijoje turi būti aiškinama vienodai, atsižvelgiant ne tik į šios nuostatos tekstą, bet ir į kontekstą ir teisės akto, kuriame ji įtvirtinta, tikslus (2022 m. gruodžio 22 d. Sprendimo *EUROAPTIEKA*, C-530/20, EU:C:2022:1014, 31 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

64 Iš pačios Reglamento Nr. 1071/2009 6 straipsnio 1 dalies formuluotės ir struktūros matyti, kad šios nuostatos antroje pastraipoje minimi „atitinkami asmenys“ priklauso asmenų, į kurių elgesį reikia atsižvelgti vertinant, ar transporto įmonė atitinka šio reglamento 3 straipsnio 1 dalies b punkte numatytą nepriekaištingos reputacijos reikalavimą, kategorijai. Vadinasi, jų teistumas už sunkius nusikaltimus arba tai, kad jiems taikyta sankcija už šio reglamento 6 straipsnio 1 dalies trečioje pastraipoje nurodytus sunkius Sąjungos teisės nuostatų pažeidimus, gali pakenkti įmonės nepriekaištingai reputacijai taip pat, kaip ir pačios įmonės ar jos transporto vadybininkų teistumas už sunkius nusikaltimus arba jiems taikytos sankcijos už šiuos pažeidimus.

65 Atsižvelgiant į šio sprendimo 59 ir 61 punktuose nurodytą nepriekaištingos reputacijos reikalavimu siekiamą tikslą, reikia manyti, kad Reglamento Nr. 1071/2009 6 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje minima sąvoka „atitinkamas asmuo“ apima kitus asmenis nei transporto vadybininkai, kurie prisiima atsakomybę už veiklos sričių, kurioms taikomos šio reglamento 6 straipsnio 1 dalies trečios pastraipos b punkte nurodytos Sąjungos teisės nuostatos, valdymą, vadinasi, vykdydami veiklą tose srityse jie turi užtikrinti, kad būtų laikomasi šių nuostatų, ir turi būti traukiami baudžiamojon atsakomybėn už jų pažeidimus.

66 Taigi, kai pagal nacionalinės teisės nuostatą, kaip antai *VStG* 9 straipsnio 2 dalį, valstybė narė suteikia kelių transporto įmonėms galimybę nurodyti kitus nei transporto vadybininkai darbuotojus, atsakingus už šio sprendimo pirmesniame punkte nurodytų veiklos sričių valdymą,

reikia konstatuoti, kad taip ta valstybė narė nurodo tokią darbuotojų kategoriją kaip „atitinkamus asmenis“, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 1071/2009 6 straipsnio 1 dalies antrą pastraipą, į kurių elgesį reikia atsižvelgti vertinant tokių įmonių nepriekaištingą reputaciją.

67 Antra, kaip pažymėta šio sprendimo 40 ir 41 punktuose, pagal Reglamento Nr. 1071/2009 22 straipsnio 1 dalį valstybės narės įpareigojamos imtis būtinų priemonių užtikrinti, kad sankcijos įmonėms, kurios neatitinka nepriekaištingos reputacijos reikalavimo, būtų veiksmingos, atgrasančios ir proporcingos.

68 Šios sankcijos, kaip matyti iš 22 straipsnio 2 dalies, apima, pavyzdžiui, leidimo verstis profesine vežimo kelių transportu veikla sustabdymą, šio leidimo panaikinimą ir pažeidimą padariusių transporto vadybininkų pripažinimą netinkamais eiti pareigas.

69 Kadangi transporto įmonių nepriekaištinga reputacija, be kita ko, priklauso nuo to, ar nėra priimta apkaltinamųjų nuosprendžių ar skirta sankcijų už Reglamento Nr. 1071/2009 6 straipsnio 1 dalies trečios pastraipos b punkte nurodytų taisyklių nesilaikymą joms vykdant transporto veiklą, siekdamos laikytis šio reglamento 22 straipsnio reikalavimų valstybės narės turi, be kita ko, užtikrinti, kad baudžiamoji atsakomybė už tokioje įmonėje padarytus sunkius šių taisyklių pažeidimus, būtų nustatyta taip, kad už nepriekaištingos reputacijos praradimą dėl tokių pažeidimų padarymo skiriamos sankcijos būtų veiksmingos, atgrasančios ir proporcingos.

70 Atrodo, kad pagrindinėje byloje nagrinėjamos nacionalinės teisės nuostatos leidžia kelių transporto įmonei nurodyti darbuotoją, atsakingą už Reglamento Nr. 1071/2009 6 straipsnio 1 dalies trečios pastraipos b punkte minimų Sąjungos teisės nuostatų laikymąsi, kad toks nurodymas reiškia, jog tokiam darbuotojui perkeliama baudžiamoji atsakomybė už šių Sąjungos teisės nuostatų pažeidimus, padarytus šiai įmonei užsiimant kelių transporto veikla, ir kad nacionalinė teisė draudžia atsižvelgti į tokio nurodyto asmens elgesį vertinant, ar ši įmonė atitinka Reglamento Nr. 1071/2009 3 straipsnio 1 dalies b punkte numatytą nepriekaištingos reputacijos reikalavimą.

71 Vadinasi, tokioje įmonėje po tokio asmens nurodymo padaryti sunkūs tokių nuostatų pažeidimai negali pakenkti įmonės nepriekaištingai reputacijai.

72 Nors toks nurodytas asmuo yra atsakingas už veiklos sričių, kurioms taikomos šios teisės nuostatos, valdymą, taigi, priklauso „asmenų, kuriuos gali nurodyti valstybė narė“ kategorijai, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 1071/2009 6 straipsnio 1 dalies antrą pastraipą, dėl nuosprendžių ir sankcijų, priimtų dėl šių pažeidimų, niekada nebus pradėta atitinkamos įmonės nepriekaištingos reputacijos tikrinimo procedūra pagal šio reglamento 6 straipsnį ir į juos nebus atsižvelgta atliekant patikrinimus, kuriuos kompetentingos valdžios institucijos privalo atlikti pagal šio reglamento 12 straipsnį, kad įsitikintų, ar įmonės, kurioms buvo suteikti leidimai verstis profesine vežimo kelių transportu veikla, nuolat atitinka 3 straipsnyje nustatytus reikalavimus.

73 Taigi dėl tokių pažeidimų padarymo, neatsižvelgiant į jų skaičių ir sunkumą, nepriekaištinga reputacija niekada nebus prarasta, todėl niekada nebus panaikintas ar sustabdytas ir leidimas verstis profesine vežimo kelių transportu veikla.

74 Vadinasi, tokios nacionalinės teisės nuostatas, kokios nagrinėjamos pagrindinėje byloje, pažeidžiant Reglamento Nr. 1071/2009 22 straipsnį, neleidžia kvestionuoti kelių transporto įmonių nepriekaištingos reputacijos ir joms taikyti sankcijas, nors asmenys, kurie šių įmonių

atžvilgiu turi būti laikomi šio reglamento 6 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje minimais „atitinkamais asmenimis“, padarė šio reglamento 6 straipsnio 1 dalies trečios pastraipos b punkte nurodytus sunkius Sąjungos teisės nuostatų pažeidimus.

75 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, į pateiktą klausimą reikia atsakyti, kad Reglamento Nr. 1071/2009 22 straipsnis, siejamas su šio reglamento 6 straipsnio 1 dalimi, turi būti aiškinamas taip, kad pagal jį draudžiamos nacionalinės teisės nuostatos, pagal kurias asmuo, kuriam kyla baudžiamoji atsakomybė už kelių transporto įmonėje padarytus pažeidimus ir į kurio elgesį atsižvelgiama vertinant šios įmonės nepriekaištingą reputaciją, gali nurodyti darbuotoją, atsakingą už Sąjungos teisės nuostatų dėl vairuotojų vairavimo ir poilsio laiko laikymąsi, ir taip perkelti jam baudžiamąją atsakomybę už šių Sąjungos teisės nuostatų pažeidimus, kai pagal nacionalinę teisę vertinant, ar ši įmonė atitinka nepriekaištingos reputacijos reikalavimą, neleidžiama atsižvelgti į tokiam darbuotojui inkriminuotus pažeidimus.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

76 Kadangi šis procesas pagrindinių bylų šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (antroji kolegija) nusprendžia:

2009 m. spalio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1071/2009, nustatančio bendrąsias profesinės vežimo kelių transportu veiklos sąlygų taisykles ir panaikinančio Tarybos direktyvą 96/26/EB, iš dalies pakeisto 2013 m. gegužės 13 d. Tarybos reglamentu (ES) Nr. 517/2013, 22 straipsnis, siejamas su iš dalies pakeisto Reglamento Nr. 1071/2009 6 straipsnio 1 dalimi,

turi būti aiškinamas taip:

pagal jį draudžiamos nacionalinės teisės nuostatos, pagal kurias asmuo, kuriam kyla baudžiamoji atsakomybė už kelių transporto įmonėje padarytus pažeidimus ir į kurio elgesį atsižvelgiama vertinant šios įmonės nepriekaištingą reputaciją, gali nurodyti darbuotoją, atsakingą už Sąjungos teisės nuostatų dėl vairuotojų vairavimo ir poilsio laiko laikymąsi, ir taip perkelti jam baudžiamąją atsakomybę už šių Sąjungos teisės nuostatų pažeidimus, kai pagal nacionalinę teisę vertinant, ar ši įmonė atitinka nepriekaištingos reputacijos reikalavimą, neleidžiama atsižvelgti į tokiam darbuotojui inkriminuotus pažeidimus.

Parašai.